

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/36/2018
Identifikačné číslo spisu: 1516010174
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1516010174.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému R. T. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 12. júna 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného R. T. proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 19. júla 2016, sp. zn. 2T/33/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného R. T. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 19. júla 2016, sp. zn. 2T/33/2016, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného R. T., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, uznal tohto vinným z prečinov útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré spáchal vo viacčinnom súbahu tak, že

1) dňa 9. novembra 2014 v čase o 18.47 hod. sa prostredníctvom tretej osoby a tiesňovej linky 158 vedenej na pracovisku KR PZ Bratislava, Špitálska č. 14, Bratislava, telefonicky vyhrážal poškodenej K. R., zaradenej vo funkcii poverený príslušník Policajného zboru Bratislava, Petržalka - Juh takým spôsobom, že počas toho ako hovoril, že ho poškodená R. pripravila o dedičstvo tým, že mu v minulosti odmietla jeho trestné oznámenie, dvakrát uviedol „pani R., môžem ju zabiť“ a dňa 9. novembra 2014 v čase o 18.52 hod. sa znovu prostredníctvom tretej osoby a tiesňovej linky 158 vedenej na pracovisku KR PZ Bratislava, Špitálska č. 14, telefonicky vyhrážal poškodenej K. R. tak, že uviedol: „odkážte jej, že jej vyvraždím celú rodinu“,

2) dňa 18. decembra 2015 v čase od 05.25 hod. do 06.20 hod. sa z miesta bydliska na D. ulici č. XX v Bratislave, prostredníctvom tretej osoby a tiesňovej linky 158, vedenej na pracovisku KR PZ Bratislava, Špitálska č. 14, telefonicky opakovane vyhrážal poškodenej K. R. tak, že uviedol: „pred 1,5 rokom som sa vyhrážal vyšetrovateľke R., že ju zabijem a vyvraždím jej celú rodinu, bol by som rád, keby sa to ututlalo“ a na to začal operačnému dôstojníkovi vulgárne nadávať, v čase o 05.45 hod. uviedol: „chcel

by som vyvraždiť rodinu pplk. JUDr. C. D., riaditeľa na Sasinkovej, chcel by som okrem R. rodiny vyvraždiť ešte rodinu pplk. JUDr. C. D.“ a následne uviedol: „nie jeho rodinu, jeho, pplk. JUDr. C. D.“, na otázku službukonajúceho operačného dôstojníka, kde sa nachádza, obvinený uviedol: „doma na D.. XX“ a povedal: „odkážte D., že je po ňom“.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov a jeden deň, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia, pretože strany konania sa vzdali práva podať proti nemu odvolanie, podal obvinený prostredníctvom obhajcu 12. januára 2018 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., obvinený namieta nepĺnenie si povinností ustanoveným obhajcom JUDr. Jánom Kiššom, pretože tento ho prvýkrát videl až šesťdesiaty piaty deň od vzatia do väzby, čo obvinený považuje za jeden z dôvodov straty dôvery voči obhajcovi. Taktiež pri preštudovaní spisu obvinený zistil, že jeho obhajca vyšetrovateľovi oznámil, že obvinený sa zrieka osobnej účasti pri vykonávaní jednotlivých úkonov v rámci prípravného konania, čo sa však nezakladalo na pravde a je to ďalší dôvod na stratu dôvery voči ustanovenému obhajcovi a na ustanovenie nového. Ustanovený obhajca JUDr. Ján Kišš dokonca 29. marca 2016 sám podal na okresný súd žiadosť o oslobodenie od povinnosti zastupovať ho, avšak okresný súd mu v nadväznosti na jeho žiadosť oznámil, že nie je dôvod na postup podľa § 43 ods. 1 Tr. por.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal obvinený aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní, pretože v priebehu prvostupňového konania neboli vypočutí ním navrhovaní svedkovia, na rozdiel od svedkov navrhnutých obžalobou, ktorí boli v konaní vypočutí všetci, pričom samosudkyňa zámerné ignorovala jeho návrhy, dokonca ani nerozhodla o ich zamietnutí.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. odôvodnil obvinený zaujatosťou OR PZ Bratislava V, voči ktorému podal aj námietku zaujatosti z dôvodu pomeru vyšetrovateľa k poškodenému, ktorý je súrodencom jedného z riaditeľov OR PZ Bratislava V. Obvinený namietol tiež zaujatosť sudkyne okresného súdu JUDr. Ivety Willantovej z dôvodu, že táto ho mala viniť z rozpadu jej vzťahu s Ing. C. W., ktorý je jeho dobrým kamarátom. Podmienky pre vylúčenie konajúcej sudkyne boli v predmetnej veci podľa dovolateľa nepochybne naplnené, čo preukazuje aj fakt, že samotná sudkyňa podaním z 2. júna 2016 navrhla svoje vylúčenie z vykonávania úkonov v predmetnej veci. Na podklade tohto podania však Krajský súd v Bratislave uznesením z 12. mája 2016, sp. zn. 4Nto/3/2016, rozhodol o jej nevyklúčení z vykonávania úkonov v predmetnej veci, čo je podľa obvineného v rozpore s ustanovením § 31 a nasl. Tr. por.

V podstate z týchto dôvodov navrhol obvinený, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom rozhodol o tom, že napadnutým rozsudkom okresného súdu z 19. júla 2016, sp. zn. 2T/33/2016, a konaním a rozhodnutiami, ktoré tomuto rozsudku predchádzali, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), e) Tr. por. bol porušený zákon v jeho neprospech. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uvedený rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine ako aj o treste, zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný. Obvinený R. T. na hlavnom pojednávaní 19. júla 2016 po porade so svojím obhajcom JUDr. Jánom Kiššom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom v tejto súvislosti bol súdom poučený v zmysle § 257 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto

rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom odsúdený priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranným opatrením. Následne, po vyhlásení rozsudku, sa prokurátor aj obvinený po porade s obhajcom vzdali práva na podanie odvolania, na základe čoho nadobudol napadnutý rozsudok právoplatnosť. Podľa názoru prokurátorky, tým, že sa obvinený vzdal práva podať odvolanie, vylúčil vecný prieskum predmetného rozsudku na dovolacom súde.

Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného R. T. podľa § 382 písm. d) Tr. por. uznesením bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí odmietol, pretože nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 369 ods. 1, veta prvá Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. vyplýva, že proti rozsudku, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por., z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním (v tomto prípade výroky o vine a treste), podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným.

Keďže obvinený nepodal (pokiaľ ide o výrok o vine, ani nemohol podať) proti dovolaním napadnutému rozsudku riadny opravný prostriedok a ani nedošlo k zmene tohto rozhodnutia v jeho neprospech na podklade odvolania prokurátora, nie je v posudzovanej veci osobou oprávnenou podať dovolanie. Takouto osobou by mohol byť len minister spravodlivosti, ktorý by mohol podať dovolanie proti výroku

o vine iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (porovnaj tiež rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2017).

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného R. T. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.